

Obligațiile de Întreținere

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Au obligația de a plăti întreținere:

- copiii părinților;
- părinții copiilor;
- soții unul față de celălalt;
- nepoții sau strănepoții bunicilor sau străbunicilor lor;
- bunicii sau străbunicii nepoților sau strănepoților lor;
- unul altuia părinții care nu sunt căsătoriți unul cu altul, dacă au în îngrijire un copil;
- unul altuia partenerii dintr-un parteneriat înregistrat.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Nu există nicio limită de vârstă pentru întreținerea copiilor: întreținerea trebuie să fie plătită atât timp cât copilul depinde de aceasta, cu excepția cazului în care acest lucru se datorează unor greșeli din partea copilului. Cu toate acestea, după ce copiii și-au încheiat educația și formarea, aceștia trebuie, în general, să se întrețină singuri. În conformitate cu legislația germană în materie de pensii alimentare, minorii sunt privilegiați față de copiii majori, cu condiția ca aceștia din urmă să nu fie integrați în învățământul general. Cerințele impuse persoanei răspunzătoare pentru întreținerea unei persoane sunt mai stricte, și minorii au prioritate față de copii care au împlinit vârsta majoratului.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

Pentru ca o obligație de întreținere să fie recunoscută, partea îndreptățită trebuie să se adreseze unei instanțe, Biroului pentru bunăstarea tinerilor (*Jugendamt*) sau unui notar pentru a obține un titlu executoriu (*vollstreckungsfähiger Titel*) care permite recuperarea forțată a unei sume de bani.

În cazul în care creanța este contestată, acest lucru trebuie să aibă loc în instanță. Cu toate acestea, obligația de a da curs unei cereri poate fi recunoscută în fața unui notar sau a Biroului pentru bunăstarea tinerilor. Domeniul de aplicare al autorității Biroului pentru bunăstarea tinerilor este mai limitat decât cel al notarului: biroul pentru bunăstarea tinerilor poate înregistra o obligație de întreținere a unui copil până la vârsta de 21 de ani sau o

creanță introdusă de un părinte care rezultă în urma nașterii unui copil.

Litigiile privind creanțele de întreținere sunt cazuri reglementate de dreptul familiei și sunt soluționate de o instanță pentru cauze de familie (*Familiengericht*). Procedura este reglementată de Legea privind procedura în materie de familie și chestiuni necontencioase (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit - FamFG*) și de Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung - ZPO*).

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

În conformitate cu articolul 1629 alineatul (1) din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch - BGB*), părinții reprezintă copilul în comun; un părinte poate să reprezinte copilul în mod independent dacă își exercită autoritatea părintească singur sau dacă este autorizat să ia o decizie singur în temeiul articolului 1628 din Codul civil. Părinții pot, așadar, invoca o creanță în numele copilului în calitate de reprezentanți legali ai copilului respectiv. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 1629 alineatul (2) prima teză din Codul civil, tatăl și mama nu sunt autorizați să reprezinte copilul, din cauza unui conflict de interese, ori de câte ori articolul 1795 din cod ar împiedica un tutore să reprezinte minorul. Printre altele, aceasta vizează litigiile dintre copil și soțul/soția părintelui. În acest caz, trebuie numit un „îngrijitor suplimentar” (*Ergänzungspfleger*) care să acționeze ca reprezentant al copilului și să susțină cererea în numele său. Creanțele de întreținere constituie o excepție de la regula generală. Potrivit celei de a doua teze a articolului 1629 alineatul (2) din Codul civil, în cazul în care părinții au răspunderea părintească comună pentru un copil, părintele care are grijă de copil poate introduce o creanță de întreținere referitoare la copil împotriva celuilalt părinte. Articolul 1629 alineatul (3) din Codul civil modifică această dispoziție în cazurile în care părinții copilului sunt căsătoriți unul cu altul sau au un parteneriat civil, dar trăiesc separat, sau dacă între aceștia există proceduri matrimoniale (sau ținând de parteneriatul civil) pendinte. În acest caz, un părinte este autorizat să își exercite creanțele de întreținere a copilului împotriva celuilalt părinte numai în nume propriu. Acest lucru este necesar pentru a se evita participarea unui copil ca parte la procedurile de divorț dintre părinți.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Instanțele competente în cazurile legate de obligația de întreținere sunt instanțele pentru cauze de familie (*Familiengerichte*), care sunt diviziuni ale instanțelor locale (*Amtsgerichte*). Instanța care are competență în locul respectiv se stabilește în conformitate cu articolul 232 din Legea privind procedura în materie de familie și chestiuni necontencioase.

Atât timp cât există proceduri matrimoniale pendinte, instanța competentă la nivel teritorial este, de regulă, instanța care este sau a fost Tribunalul de primă instanță în cadrul procedurii de divorț. În caz contrar, competența teritorială este, deseori, stabilită în funcție de locul obișnuit de reședință al pârâtului. O altă situație se aplică în cadrul procedurilor care se referă la obligații de întreținere față de un minor sau față de un copil tratat ca fiind minor. În speță, instanța competentă este cea de la locul de reședință obișnuit al copilului sau al unui părinte care este autorizat să acționeze în numele copilului. Totuși, aceasta nu se aplică în cazul în care copilul sau părintele are reședința obișnuită în afara Germaniei.

Un copil care dorește să introducă o creanță de întreținere împotriva ambilor părinți poate face acest lucru inclusiv în fața instanței care ar fi competentă să soluționeze o cererea împotriva unuia dintre părinți.

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

În principiu, părțile implicate în cazuri legate de obligația de întreținere trebuie să fie reprezentate în fața curții de către un avocat. Cu toate acestea, reprezentarea de către un avocat nu este necesară atunci când se solicită un ordin provizoriu (*einstweilige Anordnung*). Un copil nu are obligația de a fi reprezentat de un avocat dacă

Biroul pentru bunăstarea tinerilor îi acordă asistență și îl reprezintă în scopul de a valorifica o creanță de întreținere.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

În general, procedurile de întreținere ocazionează costuri, care pot fi împărțite în taxe și cheltuieli. Cuantumul acestor costuri depinde de valoarea și durata procedurii și de circumstanțele fiecărei cauze.

Costurile sunt suportate în primul rând de partea obligată să le plătească de instanță prin hotărârea pronunțată. În principiu, partea obligată să le plătească este partea care a căzut în pretenții.

Solicitanții care, din motive economice și personale, nu sunt în măsură să suporte cheltuielile de judecată în totalitate sau care pot plăti doar în tranșe, sunt îndreptățiți să solicite asistență judiciară (*Verfahrenskostenhilfe*) pentru a acoperi costurile procedurilor din instanță în materie de întreținere. Cu toate acestea, acțiunea în justiție sau apărarea trebuie să implice o șansă rezonabilă de reușită și nu trebuie să pară abuzivă. În funcție de venitul și de bunurile solicitantului, asistența judiciară este acordată pentru a acoperi cheltuielile de judecată și onorariile avocatului părții în totalitate sau în parte, dar nu și pe cele ale avocatului părții adverse, în cazul unei părți care a căzut în pretenții.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

Întreținerea trebuie să fie plătită în mod regulat. Nivelul plăților este determinat de cerințele specifice și de nevoile persoanei care are dreptul la întreținere și de capacitatea de plată a părții responsabile pentru întreținere. Instanțele regionale superioare (*Oberlandesgerichte*) au elaborat tabele și orientări în acest sens, care să contribuie la stabilirea unei rate forfetare pentru elementele de care trebuie să se țină seama. Baza acestora este de obicei tabelul Düsseldorf, utilizat pe scară largă pentru calcularea nivelului obligației de întreținere datorate copiilor.

În cazul în care intervine o schimbare în circumstanțele actuale pe care se bazează hotărârile judecătorești, aceste hotărârri pot fi modificate la cererea părții care are dreptul la întreținere sau a părții răspunzătoare pentru întreținere. În cazul unui minor, întreținerea copiilor poate fi indexată și în conformitate cu prima teză din articolul 1612a alineatul (1) prima teză din Codul civil, în acest caz fiind exprimată ca procentaj din nivelul minim de întreținere în vigoare la un moment dat. Nivelul minim de întreținere este reglementat de articolul 1612a alineatul (1) tezele 2 și 3 din Codul civil și crește pe o scară cu trei niveluri pe măsură ce copilul crește. În cazul în care o hotărâre judecătorească cuprinde o întreținere indexată, hotărârea nu trebuie să fie modificată de fiecare dată când copilul ajunge la o nouă categorie de vârstă.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În principiu, întreținerea trebuie să fie plătită lunar în prealabil părții care are dreptul la întreținere sau, în cazul minorilor, părintelui care asigură îngrijirea acestuia sau părții care are dreptul de a primi plata.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația

de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

O creanță de întreținere declarată executorie poate fi exercitată prin executare silită. Executarea silită se realizează în conformitate cu normele obișnuite.

Cu toate acestea, obligația impusă părții responsabile pentru întreținere este coroborată și cu faptul că o încălcare poate fi sancționată de dreptul penal.

O persoană care încalcă o obligație de întreținere poate fi condamnată la până la trei ani de închisoare sau obligată la plata unei amenzi. În cazul în care o pedeapsă este inevitabilă, instanța poate suspenda pedeapsa și poate obliga partea condamnată să își îndeplinească obligațiile de întreținere. Instanța va revoca apoi suspendarea pedepsei dacă partea condamnată comite o încălcare gravă sau persistentă a hotărârii și, prin urmare, există motive întemeiate să se teamă că se poate ca aceasta să comită noi infracțiuni și, în special, să încalce obligațiile de întreținere. În schimb, în cazul autorilor care comit o infracțiune pentru prima dată, parchetul poate, cu titlu provizoriu, să se abțină de la introducerea unei acțiuni sau instanța poate, cu titlu provizoriu, să pună capăt procedurii penale, cu condiția ca inculpatul să fie obligat să respecte obligațiile de întreținere de o anumită sumă.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Bunurile mobile pot fi puse sub sechestru (*Pfändung*) de către executorul judecătoresc (*Gerichtsvollzieher*) [articolul 808 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Cazurile în care această formă de sechestru este autorizată sunt restricționate de articolele 811-812 din Codul de procedură civilă. Elementele enumerate în articolul 811 din cod sunt scutite de această obligație. Acest lucru nu se aplică mărfurilor care au fost achiziționate cu rezerve de proprietate în așteptarea plății (*Eigentumsvorbehalt*) prevăzute în articolul 811 alineatul (2) din cod. Articolele 811a și 811b din cod conțin dispoziții privind schimbul unor obiecte de valoare, care, potrivit articolului 811 din cod, nu pot fi puse sub sechestru, cu obiecte cu o valoare inferioară care îndeplinesc aceeași funcție.

Domiciliul debitorului poate fi percheziționat fără consimțământul acestuia doar pe baza unui mandat de percheziție emis de un judecător (articolul 758a din Codul de procedură civilă).

Punerea sub sechestru aferentă creanțelor se realizează de către instanța însărcinată cu procedurile de executare. Confiscarea veniturilor realizate face obiectul unor protecții împotriva punerii sub sechestru, prevăzute în articolele 850 și următoarele din Codul de procedură civilă. Valoarea scutită a veniturilor obținute de debitor este determinată nu doar de nivelul veniturilor debitorului, ci și de numărul de persoane care au dreptul legal de a beneficia de întreținere de la debitor. Ca sprijin pentru calcul, a fost elaborat un tabel de scutire, care a fost inclus ca anexă la articolul 850c din cod, în care sunt prevăzute pragurile de scutire. Acest tabel este revizuit periodic și, după caz, se modifică în mod corespunzător.

În cazul în care punerea în aplicare este efectuată pe baza unei creanțe de întreținere sau a unei creanțe care decurge dintr-o faptă ilicită săvârșită în mod deliberat (*unerlaubte Handlung*), articolele 850d și 850f din Codul de procedură civilă îi permit instanței responsabile cu procedurile de executare, la cererea creditorului, să stabilească un nivel diferit de exceptare de la punerea sub sechestru. De asemenea, debitorul poate solicita un nivel diferit, dacă are nevoi speciale în conformitate cu articolul 850f alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

Un cont deținut de către debitor poate fi exceptat de la punerea unui sechestru în conformitate cu articolul 850k din Codul de procedură civilă. Un astfel de cont este cunoscut sub numele de „cont P” (P-Konto, de la *Pfändungsschutzkonto* - cont exceptat de la punerea sub sechestru). Scopul acestuia este să asigure un nivel de trai rezonabil pentru debitor și pentru persoanele aflate în întreținerea sa. În primul rând, contul P protejează în mod automat soldurile până la nivelul de scutire de bază, care este în prezent de 1 178,95 EUR pe lună calendaristică. Această scutire de bază poate fi majorată în anumite circumstanțe, de exemplu, din cauza unor obligații de întreținere suplimentare în sarcina debitorului. Detalii privind sumele implicate în protecția împotriva

punerii sub sechestru sunt disponibile la această adresă:

<http://www.bmjv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/ZwangsvollstreckungPfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html> . Alocațiile pentru copii și anumite prestații de securitate socială beneficiază de protecție suplimentară. Pentru a obține acest tip de protecție, debitorul trebuie, în general, să furnizeze băncii elemente de probă. În anumite cazuri, atunci când debitorul are nevoi speciale, de exemplu din motive de boală, suma din soldul contului scutită de sechestru poate fi ajustată în mod individual de către instanța însărcinată cu executarea procedurilor.

În principiu, creanțele de întreținere sunt supuse termenului de prescripție obișnuit de trei ani (articolul 195 din Codul civil), care începe la sfârșitul anului în care s-a produs creanța și în care creditorul a luat cunoștință de aceasta [articolul 199 alineatul (1) din Codul civil]. Numai în cazul arieratelor de întreținere declarate executorii se aplică un termen de prescripție de 30 de ani [articolul 197 alineatul (1) punctul 3 din Codul civil], care începe din momentul în care hotărârea instanței are autoritate de lucru judecat sau în care este întocmit titlul executoriu ori, în cazul documentelor oficiale, la data întocmirii procesului-verbal [articolul 201 alineatul (1) din Codul civil].

Cu toate acestea, termenul de prescripție pentru pensia de întreținere poate fi suspendat. Suspendare înseamnă că în perioada în care termenul este suspendat se consideră că acesta nu a curs (articolul 209 din Codul civil). În cazul pensiei de întreținere destinate unui copil, acest lucru se întâmplă până la împlinirea vârstei de 21 de ani a copilului [articolul 207 alineatul (1) a doua teză punctul 2 litera (a) din Codul civil].

Dacă se solicită sau se emite un nou titlu executoriu, termenul de prescripție obișnuit de trei ani începe să curgă din nou [articolul 212 alineatul (1) punctul 2 din Codul civil]. Aceasta permite să se evite prescrierea unor drepturi executorii la pensie de întreținere ulterioare.

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Hotărârea privind întreținerea este un simplu titlu executoriu (*Vollstreckungstitel*) pentru o creanță pecuniară, care presupune că, în principiu, persoana care beneficiază de întreținere trebuie să respecte normele obișnuite de executare și să execute creanța ea însăși.

Cu toate acestea, Biroul pentru bunăstarea tinerilor poate contribui la procesul de colectare, dacă astfel se contribuie, în conformitate cu articolul 1712 din Codul civil, la acordarea de asistență copilului. Acesta ar putea ajuta un copil la cererea unui părinte care are responsabilitatea exclusivă pentru copil sau, în cazul în care părinții au responsabilitatea comună, la cererea unui părinte care are grijă de copil.

Trebuie făcută o distincție între acest scenariu și un alt tip de caz: o parte care are dreptul la întreținere poate primi anumite prestații de securitate socială care satisfac o necesitate care ar fi altfel acoperită de plata întreținerii. În cazul în care beneficiarul unei astfel de prestații de securitate socială are o creanță de întreținere pendinte împotriva unei părți care are obligația să plătească întreținere, creanța de întreținere este, de regulă, transferată către autoritățile publice responsabile, care pot apoi să o valorifice în nume propriu.

În cazurile în care un copil este crescut de un singur părinte și celălalt părinte nu plătește niciun fel de întreținere în numerar, pot fi acordate prestații în temeiul Legii privind plata în avans a întreținerii (*Unterhaltsvorschussgesetz* – UVG). Biroul privind plata în avans a întreținerii (*Unterhaltsvorschusskasse*) colectează apoi creanța de întreținere care a trecut de la aceasta.

În plus, în cazul în care nu este plătită nicio întreținere părții responsabile pentru întreținere și trebuie plătit ajutor social (*Sozialhilfe*) (presupunând că celelalte cerințe de asistență socială sunt îndeplinite), creanțele de întreținere trec la furnizorul de asistență socială (în același mod ca plățile în avans menționate mai sus), iar furnizorul de asistență socială poate apoi să le pună în aplicare. În cazul beneficiilor de bază ale solicitanților de locuri de muncă (*Grundsicherung für Arbeitssuchende*), transferul se efectuează numai după notificarea în scris din partea prestatorului de servicii de plată a părții responsabile pentru întreținere.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Plățile prevăzute în Legea privind plata în avans a întreținerii, plățile prestațiilor de asistență socială și plata beneficiilor de bază ale solicitanților de locuri de muncă, menționate la întrebarea 12, sunt independente de prestațiile de asigurări sociale cu un domeniu definit, și nu reprezintă întreținere în sens strict. Acestea sunt plătite direct către solicitant de către autoritățile publice competente. Acestea nu depind de posibilitatea ca creanța de întreținere să poată fi colectată sau nu. Autoritățile publice care au primit creanța de întreținere pot executa creanța în nume propriu.

Spre deosebire de plățile prevăzute în Legea privind plata în avans a întreținerii și de plățile beneficiilor de asistență socială și ale beneficiilor solicitanților de locuri de muncă, asistența acordată de Biroul pentru bunăstarea tinerilor nu creează niciun drept separat la plata pentru autoritatea publică competentă. În acest caz, rolul autorității publice este limitat la sprijinirea și la aplicarea creanței de întreținere acordare părții îndreptățite.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

În cazul în care o persoană care are dreptul la întreținere dorește să valorifice o creanță de întreținere împotriva unei părți responsabile care are domiciliul în străinătate, aceasta poate solicita asistență din partea Biroului Federal de Justiție (*Bundesamt für Justiz*) de la Bonn. Republica Federală Germania a desemnat Biroul Federal de Justiție în calitate de autoritate centrală pentru procedurile de întreținere transfrontaliere.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Cererile formulate în temeiul articolului 55 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, al articolului 9 din Convenția de la Haga din 2007 privind obligația de întreținere sau al articolului 2 alineatul (1) și al articolului 2 alineatul (2) din Convenția ONU din 1956 de o parte îndreptățită care are reședința în Germania trebuie depuse la autoritatea centrală care este destinatarul solicitării prin trimiterea lor către Biroul Federal de Justiție de la Bonn. Mai multe informații pot fi găsite la adresa

https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Datele de contact ale autorității centrale sunt:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4
53094 Bonn
Germania

E-mail: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Tel.: 0228 99410 6434

Fax: 0228 99410 5202

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Persoanele care beneficiază de întreținere cu domiciliul în străinătate pot depune la autoritatea centrală a statului lor de reședință o cerere în temeiul articolului 55 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere, al

articolului 9 din Convenția de la Haga din 2007 privind obligația de întreținere sau al articolului 2 alineatul (1) și al articolului 2 alineatul (2) din Convenția ONU din 1956.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

Aceste cereri trebuie trimise prin intermediul autorității centrale din țara de reședință. De aici, acestea sunt trimise către autoritatea centrală a Republicii Federale Germania (a se vedea răspunsul la întrebarea 14.2).

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Da.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

Nu se aplică.

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

De regulă, taxele pentru procedurile de întreținere se plătesc în avans. În interiorul zonei acoperite de Regulamentul privind obligațiile de întreținere, asistența judiciară se acordă în conformitate cu articolele 44-47 din regulament. Obligația de a plăti în avans nu se aplică în anumite condiții, în special dacă se acordă asistență judiciară.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Germania i-a acordat autorității sale centrale – Biroul Federal de Justiție – competențele necesare pentru a asigura eficacitatea măsurilor descrise la articolul 51.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Ultima actualizare: 06/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.